

Анастас Стоянов

Двойка за всички

Момчето на съседа получило двойка и баща му тозчас довтасал при Малчо да му се оплаче.

– Кажи, комшу – посрещнал го нашият герой, – какво добро искаш от мене?

– Ти си човек известен, твоята дума се чува. Иди при учителката, че оправи работата. Ще ти бъда благодарен цял живот.

– Дадено! – съгласил се Малчо. – Но ще ми трябват и два лева.

– Пет да ти дам! – извадил онзи кесията си, като помислил, че за подкуп намеква.

– И два са достатъчни – рекъл Малчо, взел парите и още на другия ден рано-рано тръгнал към училището.

Цял ден го чакал съседът, а като се здрачило, похлопал на портата му.

– Какво стана, свърши ли онази работа с двойката на момчето – попитал той още отдалече.

– Охо, и нещо отгоре! – весело отвърнал Малчо. – Аз, комшу, съм те оправил с учението за години напред!

– Жив и здрав да си ми! – зарадвал се оня. – Че как я сколаса тъй добре?

– Ами ето как – заразказвал Малчо. – С твоите два лева отидох в книжарницата, че купих цял наръч бележници: за тебе, за домашните ти, че и за мене дори. Надписах ги, както му е редът, и помолих учителката да нанесе онази двойка на сина ти във всеки от тях. Така ще бъде и занапред...

– Чакай бре, човече, какво те помолих, какво излезе? Защо си сторил така?

– Защото тази двойка е на всички ни, които виждахме, че момчето много-много не заляга над книгата, пък никой не взе да го посгълчи или да му помогне. А обща двойка, комшу, така се оправя!

Дал му купчинката от ученически бележници и го изпратил да си върви по живо, по здраво.

КРАЙ

© Анастас Стоянов

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9174>]